

ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคม กับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

อมวดี รุ่งวิวัฒน์ศิลป์¹ ภูริเดช พาหุยุทธ์²
อริสา สารอง³ พิศสลัณณ์ อารังศรีวรกุล⁴

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคม และพฤติกรรมรุนแรง และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคมกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์นี้มีตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 และปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน 345 คน โดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบเองในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า (1) ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) การเผชิญปัญหามีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) การควบคุมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน; การเผชิญปัญหา; การควบคุมทางสังคม; พฤติกรรมรุนแรง;
นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่าง

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

อมวดี รุ่งวิวัฒน์ศิลป์, ภูริเดช พาหุยุทธ์, อริสา สารอง และพิศสลัณณ์ อารังศรีวรกุล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคม กับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 12(2), 351-365.

¹ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240, ประเทศไทย
อีเมล: empearl@hotmail.com

^{2,3,4} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Correlation Between Internal Locus of Control, Coping, Social Control, and Violent Behavior of Students in Public College of Technology and Arts in Bangkok Metropolis

Amawadee Rungwiwatsin¹ Phurided Pahuyut²

Arisa Samrong³ Phitsaran Thamrongworakun⁴

Abstract

This research article aimed (1) to scale the relationship between Internal Locus of Control, Coping, Social Control, and violent behavior. (2) the relationship between Internal Locus of Control, Coping, Social Control, and violent behavior of students in the public college of Technology and Arts in Bangkok Metropolis. In this correlation research, the sample consisted of students studying at the 1st and 2nd-year vocational certificates of technical colleges and technicians affiliated with Bangkok Metropolis, 345 people. by using self-answer questionnaires to collect data and statistics for data analysis, including descriptive statistics consisting of frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation, and Pearson-Product Moment Correlation Coefficient.

Findings are as follows: (1) Internal Locus of Control had a negative correlation at a .05 level of significance to the violent behavior of students in the public colleges of technology and arts in Bangkok metropolis. (2) Coping had a negative correlation at a .05 level of significance to the violent behavior of students in the public college of technology and arts in Bangkok metropolis and. (3) Social Control had a negative correlation at a .05 level of significance to the violent behavior of a student in the public college of technology and arts in Bangkok metropolis.

Keywords: Internal Locus of Control; Coping; Social Control; Violent Behavior;
Student in College of Technology

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Rungwiwatsin, A., Pahuyut, P., Samrong, A., & Thamrongworakun, P. (2022). The correlation between internal locus of control, coping, social control, and violent behavior of students in Public College of Technology and Arts in Bangkok Metropolis. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(2), 351-365.

¹ Master of Science Program Counseling Psychology, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
2086 Ramkhamhaeng Road, Haumark, Bangkok, Bangkok 10240, Thailand
Email: empearl@hotmail.com

^{2,3,4} Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเด็นการทะเลาะวิวาทของนักเรียนยังคงเป็นปัญหาสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งทุกครั้งก็มักมีเหยื่อที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มนักเรียนทะเลาะวิวาทกันของโรงเรียนและสถาบันศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่จัดทำ เป็นทะเบียนประวัติจากกองบังคับการตำรวจนครบาล พบว่า มีมากกว่า 19 สถาบัน ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทและตำรวจต้องเข้าควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด (Post Today, 2012) สถิติการแจ้งเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากการรายงาน RTY9 (2010) พบว่า ในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 639 ครั้ง ปี พ.ศ. 2552 มีจำนวน 2,619 ครั้ง ปี พ.ศ. 2553 เพียงครึ่งปี มีจำนวน 881 ครั้ง และสวนดุสิตโพลล์สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศจำนวน 1,129 คน เกี่ยวกับเรื่องที่ประชาชนเป็นห่วงวัยรุ่นไทย 5 อันดับ โดยอันดับ 1 คือการใช้ความรุนแรงในสังคมร้อยละ 85.6 (Thairath Online, 2017)

ถึงแม้จะมีงานวิจัยที่สำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียน เช่น การศึกษาของ Nakhawiro (2012) ที่ได้อธิบายถึงรูปแบบการเลี้ยงดูบุตรแบบยอมตามบุตรมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่ารูปแบบการเลี้ยงดูแบบอิสระ ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการเลี้ยงดูดังกล่าวส่งผลให้วัยรุ่นยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่รับฟังผู้อื่น เอาแต่ใจตนเอง เห็นแก่ตัว มีความวิตกกังวล มักมีปัญหาทางด้านอารมณ์ความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำและพึ่งพาผู้อื่นสูง และมีลักษณะการยอมตาม (กลุ่มเพื่อน) สูง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาการใช้พฤติกรรมรุนแรงได้เมื่อถูกชักจูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล แต่ผู้วิจัยสนใจปัจจัยภายในตัวบุคคลที่เกี่ยวกับรูปแบบความคิดหรือความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการเกิด

พฤติกรรมของนักเรียน จึงมุ่งศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและจิตวิทยาการรู้คิด รวมถึงทฤษฎีที่ต่อยอดมาจากแนวคิดดังกล่าว จึงได้สนใจแนวคิดทฤษฎีความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา และการควบคุมทางสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคม และพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคมกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปเป็นตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา และการควบคุมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับตัวแปรพฤติกรรมรุนแรง
2. ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างในสังกัดรัฐบาล จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 18 ปี จนถึง 23 ปี รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,501 คน ปีการศึกษา พ.ศ. 2562 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน ได้ตัวอย่าง จำนวน 345 คน
3. ขอบเขตด้านสถานที่ จาก 6 สถาบัน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาม และวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

4. ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในทางวิชาการพัฒนาแนวทางให้คำปรึกษาหรือโปรแกรมให้คำปรึกษาเพื่อลดพฤติกรรมรุนแรง และส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมในการควบคุมตนเอง และเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสมของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างในสังกัดรัฐบาลจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาแนวทางให้คำปรึกษาหรือโปรแกรมให้คำปรึกษาเพื่อลดพฤติกรรมรุนแรง และส่งเสริมทักษะที่เหมาะสมในการควบคุมตนเอง และเผชิญปัญหาอย่างเหมาะสมแก่นักเรียนในสถาบันการศึกษาสังกัดอื่นๆ ได้

3. เพื่อเป็นข้อค้นพบหรือข้อมูลพื้นฐานในการสร้างโมเดลหรือต่อยอดให้กับผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นนี้ต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน

งานวิจัยนี้จะอ้างอิงแนวคิดของ Rotter (1982) เป็นหลักซึ่ง อธิบายว่า ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนคือการสะสมประสบการณ์จากการแสดงพฤติกรรมโดยคาดหวังว่าจะทำให้ได้ตัวเสริมแรงที่มีคุณค่าต่อบุคคลในสภาพการณ์ที่มีผลต่อจิตใจ ซึ่งตัวบุคคลเท่านั้นที่จะรู้ว่าสิ่งที่ได้รับนั้นมีคุณค่าเป็นตัวเสริมแรงหรือการลงโทษ ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขให้เกิดการแสดงพฤติกรรมได้แก่ (1) ความคาดหวัง (2) ตัวเสริมแรงและคุณค่าของตัวเสริมแรง ซึ่งแบ่งเป็นตัวเสริมแรงภายในและตัวเสริมแรงภายนอก และ (3) ความต้องการทางจิตวิทยา และคุณค่าของความต้องการทางจิตวิทยา โดยการแสดงออกพฤติกรรมต่างๆ ของแต่ละบุคคลเกิดจาก

ความพึงพอใจจากความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจนี้เกิดจากการแสดงพฤติกรรมใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณค่าจากตัวเสริมแรงตามที่ตนคาดหวังไว้ สิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจทำให้เราคาดเดาความต้องการที่จะไปถึงหรือถอยห่างออกจากเป้าหมายของบุคคลได้

การเผชิญปัญหา

งานวิจัยนี้จะอ้างอิงถึงแนวคิดของ Lazarus (1961) ซึ่งอธิบายว่า การเผชิญปัญหาเป็นวิธีการปรับตัวหรือรับมือกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลต้องเผชิญกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและยากเกินกว่าจะรับมือจนนำมาสู่ความขัดแย้งทางความต้องการและเหตุการณ์อันนำไปสู่การเผชิญปัญหาของความขัดแย้งดังกล่าว โดยมีองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมหรือความต้องการภายนอก ได้แก่ (1) ความต้องการทางชีวภาพ และ (2) ความต้องการทางสังคม และองค์ประกอบภายในหรือความต้องการภายใน ได้แก่ (1) ความต้องการต่อเนื่องและแรงขับ และ (2) แรงจูงใจทางสังคม ซึ่งการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือรุนแรงมีเป้าหมายเพื่อจุดมุ่งหมายที่เป็นภัยคุกคามอันเป็นวิธีการหนึ่งของการเผชิญปัญหาที่บุคคลเลือกใช้ Lazarus (1961) แบ่งการเผชิญปัญหาเป็น 2 แบบ ได้แก่ (1) การเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหา คือการที่บุคคลต้องหาทางแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยพุ่งประเด็นไปที่การหากลยุทธ์ในการเผชิญปัญหา และ (2) การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการอารมณ์ คือการที่บุคคลเลือกปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อสภาพการณ์ด้วยการปรับสภาพอารมณ์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อลดความเครียดที่เกิดขึ้นจากสภาพการณ์ที่ตนเผชิญอยู่

การควบคุมทางสังคม

งานวิจัยนี้จะอ้างอิงถึงแนวคิดของ Hirschi (1969) ซึ่งอธิบายว่า การควบคุมทางสังคม หมายถึง ปัจจัยที่

ยับยั้งไม่ให้คุณคนประพฤติไม่เหมาะสม ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนและสืบทอดผ่านระบบสังคมในรูปแบบความผูกพันระหว่างบุคคลและสังคม บุคคลจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหากมีความสัมพันธ์ทางสังคมสูง หรือมีการควบคุมทางสังคมมาก มักมีความต้องการเสี่ยงให้เกิดผลกระทบทางลบต่อชื่อเสียงหรือการยอมรับจากสังคมน้อย สิ่งสำคัญที่สุดของทฤษฎีควบคุมทางสังคมคือการลงโทษอย่างไม่เป็นทางการ มากกว่าการลงโทษอย่างเป็นทางการ โดยปัจจัยที่ Hirschi (1969) มุ่งศึกษามี 4 ประการ ได้แก่ ความผูกพัน พันธสัญญาเพื่อเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคต การมีส่วนร่วม และความเชื่อทางสังคม

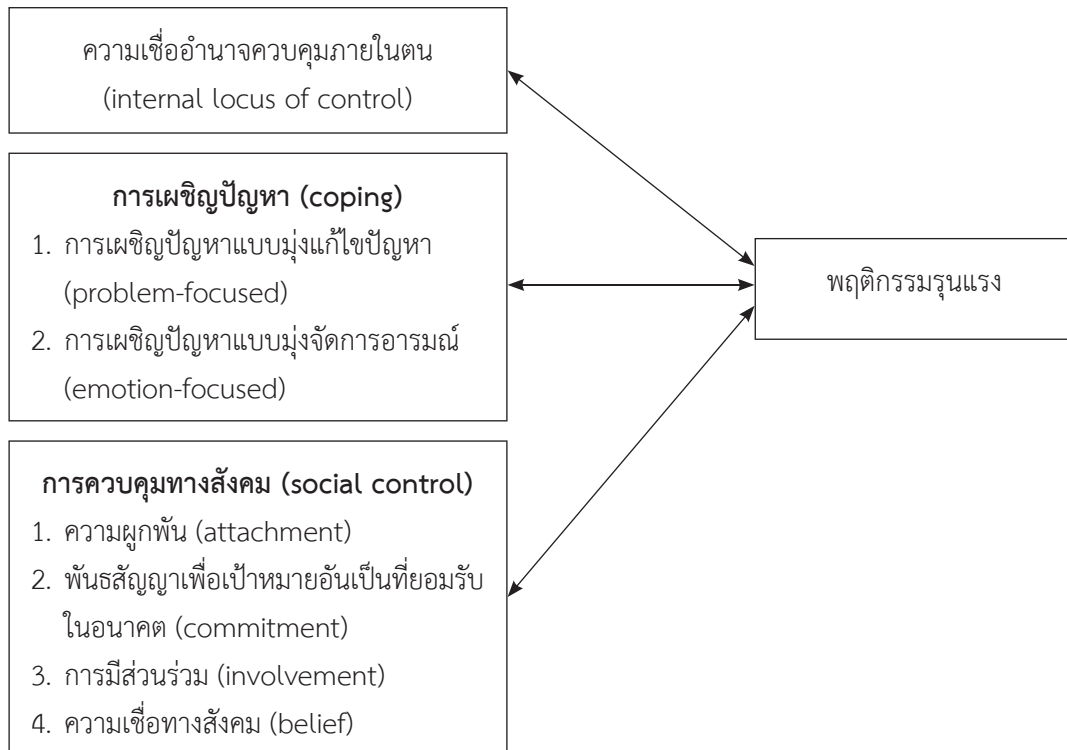
พฤติกรรมรุนแรง

ความรุนแรง หมายถึง เจตนาที่แสดงออกมาทางร่างกาย การขู่บังคับ การแสดงอำนาจต่อตนเอง บุคคลอื่น กลุ่มบุคคล หรือชุมชน เพื่อก่อให้เกิดการบาดเจ็บ การเสียชีวิต ความสะเทือนใจ ความสูญเสีย หรือการถูกทอดทิ้ง (Krug, Dahlberg, Mercy, Zwi, & Lozano, 2002) และพฤติกรรม หมายถึง การทำงานร่วมกันระหว่างการเรียนรู้ การเคลื่อนไหว กระบวนการคิดและความรู้สึก โดยเน้นหนักที่กระบวนการคิด ส่วน

ความรู้สึกล้วนเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากการตอบสนองของระบบประสาทในร่างกาย (Ellis, 1958, 2001) ดังนั้น พฤติกรรมรุนแรงจึง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลเพื่อก่อให้เกิดการบาดเจ็บและเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ใช้อำนาจของตนเองบังคับขู่เข็ญผู้อื่น สร้างความเดือดร้อนและความสะเทือนใจ ละเมิดสิทธิต่อผู้อื่น ทะเลาะวิวาท และก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลและทรัพย์สิน ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมรุนแรงแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ (1) พฤติกรรมรุนแรงโดยตรง (2) พฤติกรรมรุนแรงโดยโครงสร้าง และ (3) พฤติกรรมรุนแรงโดยวัฒนธรรม (Galtung, 1990)

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีร่วมกับการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยด้านจิตวิทยาการรู้คิดและทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการเรียนรู้เพื่อแสดงพฤติกรรม โดยผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปรดังต่อไปนี้ เพื่อหาความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรม

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร
2. วิธีการเผชิญปัญหา 2 วิธี ได้แก่ แบบมุ่งแก้ไขปัญหาและแบบมุ่งจัดการอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร
3. การควบคุมทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (correlational research) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ในวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 23 ปี จำนวน 2,501 คน ปีการศึกษา 2562 จากจำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม และวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง (Office of the Vocational Education Commission, 2019) เลือกตัวอย่างโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ตามตาราง Yamane (1967, p. 887) ได้ตัวอย่าง จำนวน 345 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (stratified random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเองประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานะครอบครัว และประวัติการทะเลาะวิวาท ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งเรื่องความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนจำนวน 13 ข้อ ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับเรื่องการเผชิญปัญหาจำนวน 18 ข้อ ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดประมาณค่า 5 ระดับ เรื่องการควบคุมทางสังคมจำนวน 20 ข้อ และส่วนที่ 5 เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ เรื่องพฤติกรรมรุนแรงจำนวน 14 ข้อ

แบบสอบถามและแบบวัดทุกฉบับผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและทดสอบ Pre-Test เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยแบบวัดความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตามสูตรครูดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (Hongyantrachai, 2015, p. 175) เท่ากับ 0.7 แบบวัดวิธีการเผชิญปัญหารวมมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient- α) (Hongyantrachai, 2015, p. 162) เท่ากับ 0.92 แบบวัดการควบคุมทางสังคมรวมมีค่าเท่ากับ 0.896 และแบบวัดวัดพฤติกรรมรุนแรงเท่ากับ 0.972

3. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคและช่างทั้ง 6 สถาบันในการเข้าไปเก็บข้อมูล และนัดวันเวลาเพื่อเข้าไปแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามและแบบวัดระหว่างวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามและแบบวัดกลับมาได้ จำนวน 345 ชุด แล้วจึงทำการตรวจวิเคราะห์ผลคะแนน ข้อคำถามเป็นเชิงบวกทั้งหมดโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

(1) แบบวัดความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนกำหนดว่าหากเลือกตอบข้อที่แสดงว่าเป็นผู้มีความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน ให้ 1 คะแนน และถ้ามีคะแนนรวมมากกว่า 6 คะแนนขึ้นไป ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม 13 คะแนน แสดงว่ามีความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนสูง

(2) แบบวัดการเผชิญปัญหาและการควบคุมทางสังคม ซึ่งเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า ประเมินผลโดยใช้เกณฑ์แปลความหมาย (Ketsingha, 1995) ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับสูงมาก

3.50-4.49 หมายถึง อยู่ในระดับสูง

2.50-3.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยมาก

(3) แบบวัดพฤติกรรมรุนแรง ประเมินผลแบ่งตามเกณฑ์ ดังนี้

0-14 คะแนน หมายถึง ไม่มีพฤติกรรมรุนแรง

15-28 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมรุนแรงเล็กน้อย

29-42 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมรุนแรงปานกลาง

43-56 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมรุนแรงมาก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

4.1 แสดงข้อมูลพื้นฐาน ความถี่ ร้อยละของประวัติส่วนบุคคล

4.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่ออธิบายระดับความถี่ของการกระทำและระดับความคิดเห็น

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ความเชื่ออำนาจ

ควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา การควบคุมทางสังคม กับพฤติกรรมรุนแรง ใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1-3 โดยจำแนกการแปรผลตามเกณฑ์ (Hongyantrachai, 2015, p. 89) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น + หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน/เชิงบวก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น - หมายถึง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม/เชิงลบ

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 แสดงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของตัวอย่าง

ด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 71.6 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.6 ได้รับการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 55.9 สถานะครอบครัวอยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 84.3 และไม่มีประวัติการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 88.4

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรความเชื่ออำนาจภายในตนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

	คะแนน < 6	คะแนน > 6	
ตัวแปรที่ศึกษา	n (%)	n (%)	$\bar{X}$
ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน	257 (74.5)	88 (25.5)	8.31

จากการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรความเชื่ออำนาจภายในตนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลตัวอย่าง โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งแบบรายด้าน และโดยรวมของตัวแปรด้านการเผชิญปัญหาและการควบคุมทางสังคม (ดูตาราง 2 และตาราง 3)

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

วิธีการเผชิญปัญหา	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. แบบมุ่งแก้ไขปัญหา	2.02	0.75	ระดับน้อย
2. แบบมุ่งจัดการอารมณ์	2.00	0.75	ระดับน้อย
ภาพรวม	2.01	0.68	ระดับน้อย

จากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของวิธี
การเผชิญปัญหาของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่าง
สังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวอย่างมีวิธีการ
เผชิญปัญหาโดยรวมในระดับน้อย และเมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบ
มุ่งแก้ไขปัญหในระดับน้อย และมีวิธีการเผชิญปัญหา
แบบมุ่งจัดการอารมณ์ในระดับน้อย

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรการควบคุมทางสังคมของนักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล
กรุงเทพมหานคร

การควบคุมทางสังคม	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ด้านความผูกพัน	2.07	0.75	ระดับน้อย
2. ด้านพันธสัญญาเพื่อเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคต	1.99	0.74	ระดับน้อย
3. ด้านการมีส่วนร่วม	1.96	0.76	ระดับน้อย
4. ด้านความเชื่อทางสังคม	2.02	0.77	ระดับน้อย
ภาพรวม	2.01	0.62	ระดับน้อย

จากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ
ตัวแปรการควบคุมทางสังคมของนักเรียนเทคนิคและ
ช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวอย่างมี
การควบคุมทางสังคมโดยรวมในระดับน้อย และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัจจัยด้านความผูกพัน
ระดับน้อย ปัจจัยด้านพันธสัญญาเพื่อ

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานของพฤติกรรมรุนแรง และแจกแจงข้อมูล
ความถี่ร้อยละของจำนวนตัวอย่าง (ดูตาราง 4)

เป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคตระดับน้อย
ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมระดับน้อย และปัจจัยด้าน
ความเชื่อทางสังคมอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4

ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ แจกแจงข้อมูลความถี่ ร้อยละของพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียน
เทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมรุนแรง	$\bar{X}$	SD	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีพฤติกรรม	14.00	0.00	133	39
มีพฤติกรรมเล็กน้อย	18.79	3.51	174	50
มีพฤติกรรมปานกลาง	36.96	4.55	25	7
มีพฤติกรรมมาก	50.08	7.88	13	4
รวม	29.96	3.98	345	100

จากค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ แจกแจงข้อมูลความถี่ ร้อยละของพฤติกรรมรุนแรงของ นักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวอย่างโดยภาพรวมมีพฤติกรรมรุนแรงในระดับ ปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรุนแรงเล็กน้อย รองลงมาคือไม่มีพฤติกรรม และมีพฤติกรรมปานกลาง ตามลำดับ

ตาราง 5

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียน เทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

	พฤติกรรมรุนแรง r_{xy}	p	แปลผล
ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน	-.256	.000	ค่อนข้างต่ำ

* $p < .05$

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนกับพฤติกรรม รุนแรงของนักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร พบว่า ความเชื่ออำนาจควบคุมภายใน ตนมีความสัมพันธ์เชิงลบค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรม รุนแรงของนักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมุติฐาน มีดังนี้

1. ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนมีความ สัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 5

สัมพันธ์เท่ากับ -.256 แสดงว่านักเรียนที่มีความเชื่อ อำนาจควบคุมภายในตนสูงจะมีพฤติกรรมรุนแรงค่อนข้างต่ำ

2. วิธีการเผชิญปัญหา 2 วิธี ได้แก่ แบบมุ่งแก้ไข ปัญหาและแบบมุ่งจัดการอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและ ช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร (ดูตาราง 6)

ตาราง 6

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิธีการเผชิญปัญหากับพฤติกรรมรุนแรง

วิธีการเผชิญปัญหา	พฤติกรรมรุนแรง r_{xy}	p	แปลผล
1. แบบมุ่งแก้ไขปัญหา	-.228	.000	ค่อนข้างต่ำ
2. แบบมุ่งจัดการอารมณ์	-.220	.000	ค่อนข้างต่ำ
ภาพรวม	-.234	.000	ค่อนข้างต่ำ

* $p < .05$

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิธีการเผชิญปัญหา กับ พฤติกรรมรุนแรง พบว่า วิธีการเผชิญปัญหาโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงลบค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรมรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.234$ โดยแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหาและวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงลบค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรมรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.228$ และ $-.220$ ตามลำดับ ดังนั้นนักเรียนที่มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหาและแบบมุ่งจัดการอารมณ์สูงจะมีพฤติกรรมรุนแรงค่อนข้างต่ำ

3. การควบคุมทางสังคม 4 ประการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร (ดูตาราง 7)

ตาราง 7

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมทางสังคมกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานคร

การควบคุมทางสังคม	พฤติกรรมรุนแรง r_{xy}	p	แปลผล
1. ด้านความผูกพัน	$-.193$	.000	ต่ำ
2. ด้านพันธสัญญาเพื่อเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคต	$-.254$	.000	ค่อนข้างต่ำ
3. ด้านการมีส่วนร่วม	$-.116$	.016	ต่ำ
4. ด้านความเชื่อทางสังคม	$-.246$	.000	ค่อนข้างต่ำ
ภาพรวม	$-.227$	.000	ค่อนข้างต่ำ

* $p < .05$

จากตาราง 7 พบว่า การควบคุมทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงลบค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ระดับ $-.227$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การควบคุมทางสังคมด้านความผูกพันมีความสัมพันธ์ต่ำกับพฤติกรรมรุนแรง ด้านพันธสัญญาเพื่อเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคตมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรมรุนแรง ด้านการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ต่ำกับพฤติกรรมรุนแรง และด้านความเชื่อทางสังคมมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำกับพฤติกรรม

รุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.193$, $-.254$, $-.116$, และ $-.246$ ตามลำดับ

การอภิปรายผล

นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคและช่างสังกัดรัฐบาล กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระดับชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ส่วนใหญ่มีระดับความเชื่ออันอาจควบคุมภายในตนมาก ในขณะที่จำนวนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมรุนแรงในระดับเล็กน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rotter (1966, pp. 1-28) อธิบายว่า

ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนเกิดจากการที่บุคคลให้คุณค่าต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุเป้าหมายกับพฤติกรรมที่แสดงออกตามหลักเหตุและผล ดังนั้นเมื่อบุคคลเชื่อว่าพฤติกรรมและความสามารถของตนเองเป็นสิ่งที่กำหนดความเป็นไปของสถานการณ์ บุคคลย่อมจะแสดงพฤติกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาสามารถควบคุมสถานการณ์ให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลเชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มาจากปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ บุคคลก็จะปล่อยให้เหตุการณ์ดำเนินไปโดยไม่คิดว่าควรจะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขจากพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งแนวคิดนี้มีงานวิจัยสนับสนุนมากมาย จึงมีความสำคัญที่จะพิจารณาเป็นหนึ่งในตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Akter and Rahman (2018) ที่ศึกษาเรื่องบทบาทของความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง อัตมโนทัศน์ และพฤติกรรมการข่มขู่ของเด็กวัยรุ่น ซึ่งพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตนและพฤติกรรมการข่มขู่

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการเผชิญปัญหาในภาพรวมค่อนข้างต่ำ ในขณะที่ภาพรวมของพฤติกรรมรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lazarus (1961) ที่อธิบายว่าเมื่อบุคคลเผชิญกับความคับข้องใจหรือความเครียดมักแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบของความรุนแรงอาจจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่บุคคลเผชิญอยู่ เป็นการปรับตัวเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่เกิดขึ้น หากบุคคลสามารถหาวิธีแก้ไขสถานการณ์เพื่อนำความคับข้องใจหรือความเครียดนั้นออกไปได้อย่างถูกต้องตรงตามเป้าหมาย ก็จะสามารถลดความเครียดหรือความคับข้องใจที่เกิดขึ้นลงได้ และจะไม่แสดงพฤติกรรมรุนแรงเพื่อเป็นการระบายหรือแสดงออกถึง

สภาพจิตใจที่ตั้งเครียดนั้น มีงานวิจัยมากมายที่อ้างอิงแนวคิดของ Lazarus (1961) แตกต่างกับงานวิจัยนี้ในประเด็นที่ว่า งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการอารมณ์ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ทุกงานวิจัยสนับสนุนว่าวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหาก็ทำให้เกิดการปรับตัวที่ดีและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น งานวิจัยของ Bahrami, Shokrollahi, Kohan, Momeni, and Rivaz (2016) ที่ศึกษาเรื่องปฏิกิริยาและการเผชิญปัญหาต่อความรุนแรงในครอบครัวของผู้หญิงชาวอิหร่าน โดยทำการวิจัยเชิงคุณภาพกับผู้หญิงในเมืองอิสฟาฮานและชีราซที่เคยประสบความรุนแรงในครอบครัวจำนวน 18 คน อายุระหว่าง 21-48 ปี โดยการวิจัยแบ่งพฤติกรรมแก้ปัญหาคือเป็นสองแบบ คือ แบบเพิกเฉยหรือการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการอารมณ์ได้แก่ การหาตัวแทนเพื่อระบายพฤติกรรมอันเป็นอันตราย อีกแบบหนึ่งคือแบบมีหลักการหรือการเผชิญปัญหาแบบมุ่งแก้ไขปัญหา ซึ่งแบบหลังเป็นการปรับตัวที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการปัญหาและการใช้ความรุนแรงโดยสรุปว่าเด็กวัยรุ่นชายไทยที่มีพฤติกรรมจัดการกับปัญหาสูงจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่ำ (Surinya, 2015)

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีการควบคุมทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีพฤติกรรมรุนแรงในภาพรวมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hirschi (1969) ที่อธิบายว่าเมื่อบุคคลให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมมาก บุคคลย่อมไม่แสดงพฤติกรรมที่จะทำให้แปลกแยก หรือสร้างความเสียหายให้กับตนท่ามกลางสังคมที่ตนเองมีตัวตนอยู่ เพื่อสร้างหลักประกันให้กับความมั่นคงและชีวิตในอนาคตของตน ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลสร้างปัญหาหรือประพฤติดนให้ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ก็จะถูกสังคมลงโทษ ซึ่งบุคคลที่ให้ความสำคัญกับการควบคุมทางสังคมไม่อาจทนต่อการลงโทษของสังคมเพราะจะทำให้ตนเองไม่เป็นที่

ยอมรับได้ มีงานวิจัยมากมายที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Hirschi (1969) เช่น งานวิจัยแถบตะวันตกกลางของ Cusick, Havlicek, and Courtney (2012) ที่ศึกษาบทบาทของความผูกพันทางสังคมในการยับยั้งเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอุปการะเพื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่ให้พ้นจากความเสี่ยงในการถูกจับกุม พบว่าปัจจัยควบคุมทางสังคมที่ลดความเสี่ยงในการถูกจับกุมได้ ได้แก่ปัจจัยด้านการศึกษาและเป้าหมายทางอาชีพ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์กับพ่อแม่หรือผู้อุปการะกับความเสี่ยงในการถูกจับกุม และพบว่ายักรุ่นรับรู้เกี่ยวกับระบบสนับสนุนทางสังคมซึ่งหมายถึงการสร้างความสัมพันธ์และได้รับการปกป้องจากสังคม ยังมีความเสี่ยงสูงในการถูกจับกุม ในขณะที่ประเทศไทยและประเทศแถบเอเชียพบว่า ปัจจัยความผูกพันในครอบครัวและคนใกล้ชิดมีอิทธิพลมาก เช่น งานวิจัยของ Chan and Chui (2015) ที่ศึกษาความผูกพันทางสังคมกับการประเมินตนเองเรื่องการกระทำผิดกฎหมายทั้งแบบใช้ความรุนแรงและไม่ใช้ความรุนแรง โดยศึกษาแบบประเมินความเสี่ยงทางสภาพแวดล้อมของเด็กวัยรุ่นชาย พบว่าความผูกพันที่ไม่ดีกับพ่อแม่ การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาที่ไม่ดี ความเชื่อในทางลบต่อกระบวนการยุติธรรม และความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางสังคมมาก เพิ่มโอกาสในการกระทำผิดทั้งแบบใช้ความรุนแรงและไม่ใช้ความรุนแรง เป็นที่สังเกตว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมพฤติกรรมตรงกันคือ ด้านพันธสัญญาเพื่อเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับในอนาคต และความเชื่อทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย พบว่า ความเชื่ออำนาจควบคุมภายในตน การเผชิญปัญหา และการควบคุมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมรุนแรง ดังนั้นอาจจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าว เพื่อให้ความเป็นไปได้ในการเกิดพฤติกรรม

รุนแรงลดลง เช่น

1. จัดตั้งหน่วยงานหรืออบรมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเรื่องการช่วยเหลือดูแลปัญหาด้านต่างๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะเด็กนักเรียนที่ยังอยู่ในวัยที่ยังไม่มีวุฒิภาวะพอจะตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาในบางเรื่องด้วยตนเองได้ การมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบชี้แนะ สร้างความเชื่อมั่น ลดความคับข้องใจต่างๆ หรือช่วยเพิ่มความสามารถในการควบคุมและแก้ไขสถานการณ์ให้เด็กนักเรียนได้ จะทำให้ภาวะความตึงเครียดทางร่างกายและจิตใจของเด็กนักเรียนลดลงได้

2. ส่งเสริมให้มีการสื่อสารหรือแบ่งปันข้อมูลของนักเรียนระหว่างโรงเรียนกับครอบครัว และหน่วยงานภายนอกต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อสังเกตและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ดีขึ้น

3. จัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลากับครอบครัวมากขึ้น ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมที่ทำในโรงเรียนเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์กับผู้ปกครองที่ไม่ค่อยมีเวลาให้นักเรียน

4. ควรส่งเสริมให้เด็กนักเรียนมีเป้าหมายในอนาคตการศึกษาหรืออาชีพอย่างถูกต้อง อาจพัฒนาแบบวัดทางอาชีพให้มีความแม่นยำ และให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพต่างๆ อย่างแท้จริง เพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมพัฒนาตนเอง อาจหากิจกรรมที่ทำให้นักเรียนรู้สึกประสบความสำเร็จหรือภาคภูมิใจ เพื่อให้มีความตั้งใจในการศึกษามากขึ้น

5. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจต่อสังคมรอบข้างในเชิงบวกกับตนเอง และตั้งกฎระเบียบอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยมีทั้งการให้รางวัลและการลงโทษเพื่อที่จะสามารถควบคุมความประพฤติได้อย่างเหมาะสม

6. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สร้างความตระหนักรู้จักตนเองและเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ เข้าใจโลกและชีวิต กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก

References

- Akter, S., & Rahman, S. (2018). The role of locus of control, self-concept on bullying behavior of adolescence. *The International Journal of Indian Psychology*, 6(1) 29-37.
- Bahrami, M., Shokrollahi, P., Kohan, S., Momeni, G., & Rivaz, M. (2016). Reaction to and coping with domestic violence by Iranian women victims: A qualitative approach. *Global Journal of Health Science*, 8(7), 100-109.
- Chan, H. C. O., & Chui, W. H. (2015). Social bond and self-reported nonviolent and violent delinquency: Study of traditional low risk, at-risk, and adjudicated male Chinese adolescents. *Child & Youth Care Forum*, 44(5), 711-730.
- Cusick, G. R., Havlicek, J. R., & Courtney, M. E. (2012). Risk for arrest: The role of social bonds in protecting foster youth making the transition to adulthood. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82(1), 19-31.
- Ellis, A. (1958). Rational psychotherapy. *The Journal of General Psychology*, 59(1), 35-49.
- Ellis, A. (2001). *Overcoming destructive beliefs, feelings, and behaviors: New directions for rational emotive behavior therapy*. Prometheus Books.
- Galtung, J. (1990). Cultural violence. *Journal of Peace Research*, 27(3), 291-305.
- Hirschi, T. (1969). *Causer of delinquency*. University of California Press.
- Hongyantrachai, T. (2015). *Quantitative analysis of psychology PSY6005*. Ramkhamhaeng University Press. [In Thai]
- Ketsingha, W. (1995). Mean and interpretation: Simple things that can sometimes be missed. *Journal of Education Research*, 8(3), 8-11. [In Thai]
- Krug, E. G., Dahlberg, L. L., Mercy, J. A., Zwi, A. B., & Lozano, R. (2016). *World report on violence and health*. World Health Organization.
- Lazarus, R. S. (1961). *Patterns of adjustment and human effectiveness*. McGraw-Hill.
- Nakhawiro, K. (2012). *Relationships between attitudes toward violence, parenting styles and peer's behaviors and violence behaviors of adolescents*. Master Thesis of Nursing Science, Mahidol University. [In Thai]
- Office of the Vocational Education Commission. (2019). *Student data statistics Year 2019*. Retrieved from <https://techno.vec.go.th/บริการข้อมูล/ข้อมูลสถิติด้านการศึกษา/สถิติข้อมูลนักเรียนนักศึกษาปี2562.aspx> [In Thai]
- Post Today. (2012). *25 blacklists of risky academic gangsters*. Retrieved from <https://www.posttoday.com/social/general/188192> [In Thai]
- Rotter, J. B. (1982). *The development and applications of social learning theory*. Praeger.

- RTY9. (2010). *Suandusit poll: Brawl of vocational gangsters in people's viewpoint*. Retrieved from <https://www.ryt9.com/s/sdp/978196> [In Thai]
- Surinya, T. (2015). The effects of self-esteem, anger control, coping behavior and attitudes toward the violence on aggressive behavior of Thai male adolescence. *Journal of Social Sciences and Humanities Research in Asia*, 21(2), 193-244. [In Thai]
- Thairath Online. (2017). “*Suandusit poll*” reveals that 85.65% of peoples concerned about violent behavior of Thai youth. Retrieved from <https://www.thairath.co.th/content/856878> [In Thai]
- Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis* (2nd ed.). Harper & Row.